

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 1483

Warszawa, 28 marca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Sawickiego.

(-) Edmund Borowski; (-) Arkadiusz Bratkowski; (-) Bolesław Bujak;
(-) Jan Bury; (-) Janusz Dobrosz; (-) Bronisław Dutka; (-) Józef Gruszka;
(-) Andrzej Grzyb; (-) Stanisław Kalemba; (-) Jarosław Kalinowski;
(-) Stanisław Kalinowski; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek;
(-) Zbigniew Kuźmiuk; (-) Mirosław Pawlak; (-) Waldemar Pawlak;
(-) Janusz Piechociński; (-) Tadeusz Polański; (-) Marek Sawicki;
(-) Czesław Siekierski; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Ryszard Stanibuła;
(-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Józef Szczepańczyk; (-) Leszek Świętochowski;
(-) Wiesław Woda; (-) Wojciech Szczęsny Zarzycki;
(-) Stanisław Żelichowski.

U S T A W A

z dnia 2003 r.

o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje:

- 1) zasady wytwarzania, magazynowania i obrót biokomponentami do produkcji paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
- 2) zasady limitowania produkcji biokomponentów;
- 3) zasady wykorzystywania surowców rolniczych do produkcji biokomponentów;
- 4) tryb powoływania, zadania i zasady działania Komisji Porozumiewawczej do Spraw Produkcji Biokomponentów;
- 5) obowiązki i zasady odpowiedzialności podmiotów wprowadzających do obrotu biokomponenty;
- 6) wymagania jakościowe dla biokomponentów wprowadzanych do obrotu;
- 7) zasady monitorowania rynku biokomponentów.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) surowce rolnicze - rzepak energetyczny, ziarna zbóż, ziemniaki oraz inne rośliny lub ich części, zawierające tłuszcz, cukier lub skrobię, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) rzepak energetyczny - nasiona odmian rzepaku lub rzepiku wpisane do Centralnego Rejestru Odmian;
- 3) produkty uboczne i odpady - melasę, odpady przemysłu spożywczego i gastronomii zawierające skrobię, cukry, tłuszcze roślinne albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub procesów oczyszczania ścieków, przeznaczone do produkcji biokomponentów;

- 4) biokomponenty - ester, bioetanol oraz eter etylo-tert-butyłowy lub eter-etylo-tert-amylowy, w części wynikającej z zawartego w nim bioetanolu określonej w ułamku masowym wyrażonym w procencie, wytwarzane z przeznaczeniem na komponenty ropopochodnych paliw ciekłych;
- 5) estry - ester metylowy albo ester etylowy wyższych kwasów tłuszczowych, otrzymany w procesie przetwarzania rzepaku energetycznego albo produktów ubocznych i odpadów;
- 6) bioetanol - etanol absolutny pochodzenia fermentacyjnego, otrzymywany w procesie odwadniania spirytusu surowego, produkowany z surowców rolniczych lub produktów ubocznych i odpadów, spełniający wymagania odpowiednich norm wyrobu;
- 7) eter - eter etylo-tert-butyłowy oraz etylo-tert-amylowy;
- 8) paliwa ciekłe - benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, samochodowe oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym oraz lekkie oleje opałowe, charakteryzujące się parametrami określonymi dla tych paliw w polskich lub równoważnych wymaganiach jakościowych;
- 9) biopaliwa ciekłe - estry i bioetanol, stanowiące samoistne paliwa silnikowe i opałowe oraz paliwa ciekłe, w których zawartość biokomponentów jest większa od zawartości określonej dla paliw ciekłych w polskich lub równoważnych wymaganiach jakościowych;
- 10) wytwórca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) wytwarzającego biokomponenty z surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, spirytus surowy lub surowy olej rzepakowy;
- 11) producent rolny - grupę producentów rolnych w rozumieniu przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach, osobę fizyczną lub prawną prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;
- 12) pierwszy przetwórca - każdego, kto podejmie się pierwszego przetworzenia surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów na spirytus surowy lub surowy olej rzepakowy;
- 13) producent paliw ciekłych - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, ze zm.) posiadającego koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia

10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 ze zm.), zajmującego się produkcją lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

- 14) importer paliw ciekłych - przedsiębiorcę sprowadzającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliwa ciekłe;
- 15) komponowanie - produkcję biopaliw ciekłych i paliw ciekłych z udziałem biokomponentu;
- 16) obrót - sprzedaż lub inna forma zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów;
- 17) producent biopaliw ciekłych na potrzeby własne - producenta rolnego, który jest wytwórcą lub pierwszym przetwórcą i wytwarzany przez siebie surowy olej rzepakowy lub ester metylowy otrzymany w wyniku przetwarzania rzepaku energetycznego zużywa w całości w środkach transportu, maszynach i urządzeniach w swoim gospodarstwie rolnym;
- 18) obszary o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska – aglomeracje miejskie, miejscowości uzdrowiskowe, parki narodowe, obszary leśne, akweny śródlądowe, wody portowe, wody przybrzeżne oraz poligony wojskowe.

Rozdział 2

Zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów

Art. 3.

1. Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów wymaga uzyskania zezwolenia.
2. Organem właściwym w sprawach wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 4.

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinien:
 - 1) złożyć wniosek o wydanie zezwolenia;
 - 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności objętej wnioskiem;

- 3) uzyskać decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
 - 4) przedłożyć oświadczenie o posiadaniu możliwości organizacyjnych gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności;
 - 5) nie zalegać z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
 - 6) nie być karany za przestępstwa przeciwko mieniu lub wiarygodności dokumentów.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wytwarzanie biokomponentów, poza wymaganiami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, powinien zawierać:
- 1) informację o posiadanych urządzeniach technicznych i obiektach budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) określenie maksymalnych rocznych możliwości produkcyjnych urządzeń technicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 3) oświadczenie wnioskodawcy rozpoczynającego działalność gospodarczą objętą zezwoleniem określające przewidywany termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.
3. Do wniosku dołącza się:
- 1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 2) zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, powiatowego inspektora sanitarnego stwierdzające, że urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone odpowiednio w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska;
 - 3) zaświadczenia właściwego organu podatkowego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzające, że wnioskodawca nie zalega z wpłatami należności wobec tych instytucji;
 - 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego potwierdzającą niekaralność ubiegającego się o zezwolenie wnioskodawcy będącego osobą fizyczną, współnikiem reprezentującym spółkę prawa handlowego nie mającą osobowości prawnej lub członków zarządu osoby prawnej za przestępstwa przeciwko mieniu lub wiarygodności dokumentów.

4. Wnioskodawca, który zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w dziedzinie objętej zezwoleniem, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej "promesą".
5. Organ wydający promesę może uzależnić wydanie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem.

Art. 5.

1. Zezwolenie wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 4 ust. 1.
2. Zezwolenie określa w szczególności:
 - 1) rodzaj działalności gospodarczej objętej zezwoleniem oraz maksymalną wielkość produkcji w skali roku, zgodną z możliwościami technicznymi urządzeń posiadanych przez wytwórcę;
 - 2) miejsce wykonywania działalności;
 - 3) datę rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem.

Art. 6.

1. Organ zezwalający jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej prowadzonej w zakresie określonym w art. 3.
2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności gospodarczej, określonych w ustawie i zezwoleniu.
3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ zezwalający, które powinno zawierać:
 - 1) oznaczenie osoby dokonującej kontroli;
 - 2) nazwę kontrolowanego wytwórcy;
 - 3) określenie zakresu i terminu kontroli.
4. Osoby upoważnione do dokonania kontroli są uprawnione w szczególności do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza wymagająca zezwolenia;
 - 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.
5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności wytwórcy, osoby uprawnionej do reprezentowania wytwórcy lub osoby upoważnionej do reprezentowania podczas kontroli.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół i przedstawia go wytwórcy.
7. Organ zezwalający może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 7.

1. Zezwolenie może być cofnięte wytwórcom, na których w ciągu roku nałożono więcej niż jedną karę pieniężną, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 4.
2. W przypadkach, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, zezwolenie jest cofane po nałożeniu pierwszej kary.

Art. 8.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej.

Rozdział 3

Limity produkcji biokomponentów

Art. 9.

1. Wprowadza się limit krajowy produkcji biokomponentów w danym roku kalendarzowym, zwany dalej "limitem krajowym".
2. Limit krajowy nie dotyczy produkcji biokomponentów wytwarzanych z przeznaczeniem na eksport.
3. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, limit krajowy, uwzględniając zapotrzebowanie krajowego rynku na poszczególne paliwa ciekłe, zapotrzebowanie obszarów o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska oraz prognozy dostaw surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów oraz bilans mocy produkcyjnych.
4. Limit krajowy jest ustalany w tonach i uwzględnia procentowy udział poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu poszczególnych paliw ciekłych.

Art. 10.

1. Ustalenie limitu krajowego następuje do dnia 30 kwietnia roku poprzedzającego rok obowiązywania tego limitu.
2. W przypadku nieustalenia limitu krajowego w terminie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje limit z roku poprzedniego.
3. W ramach ustalonego limitu krajowego minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala, biorąc w szczególności pod uwagę wnioski wytwórców podejmujących produkcję po raz pierwszy oraz produkcję biokomponentów na potrzeby własne, rezerwę w wysokości do 25% tego limitu.

Art. 11.

1. W ramach limitu krajowego minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów przyznaje do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok obowiązywania limitu, wytwórcom, na ich wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, limit produkcji biokomponentów, zwany dalej "limitem produkcji".
2. W przypadku nieprzyznania limitu produkcji w terminie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje limit z roku poprzedniego.
3. Przyznanie limitu produkcji następuje przez podział limitu krajowego po odliczeniu rezerwy, o której mowa w art. 10 ust. 3, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - 1) wielkości produkcji określonej w zezwoleniu na wyrób biokomponentów;
 - 2) ilości biokomponentów wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok obowiązywania limitu produkcji;
 - 3) ilości zakontraktowanych surowców rolniczych lub zagwarantowanych dostaw spirytusu surowego lub surowego oleju rzepakowego.
4. Limity produkcji pochodzące z rezerwy, o której mowa w art. 10 ust. 3, minister właściwy do spraw rynków rolnych przydziela w pierwszej kolejności wytwórcom podejmującym po raz pierwszy produkcję na ich wniosek.
5. Przy przyznawaniu limitu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych uwzględni w szczególności informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2.

Art. 12.

1. Wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 4, wytwórca składa ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok obowiązywania limitu produkcji.
2. Wniosek zawiera:
 - 1) informacje, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 i 2;
 - 2) oświadczenie o planowanej produkcji biokomponentów, wynikające z możliwości produkcyjnych posiadanych urządzeń technicznych oraz posiadanego zabezpieczenia surowcowego;
 - 3) oświadczenie o ilości nowo tworzonych lub zachowywanych przez wytwórcę miejsc pracy;
 - 4) informację o ilości:
 - a) surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów nabytych przez wytwórcę od producentów lub pochodzących z produkcji własnej w roku składania wniosku,
 - b) magazynowanych surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów lub biokomponentów, według stanu na dzień złożenia wniosku,
 - c) surowców rolniczych zakontraktowanych przez wytwórcę na rok, którego dotyczy wniosek,
 - d) spirytusu surowego lub surowego oleju rzepakowego zamówionych u pierwszego przetwórcy,
 - e) produktów ubocznych i odpadów, których dostawa na rok, którego dotyczy wniosek, jest zagwarantowana umowami,
 - f) zestawienie umów kupna-sprzedaży, umów wstępnych, podpisanych listów intencyjnych określających skalę ilościową obrotów, zakładanych w roku którego dotyczy zezwolenia, na odbiór biokomponentów, zawartych z podmiotami o których mowa w art. 20.

Art. 13.

1. Wtwórca do dnia 15 marca roku obowiązywania limitu produkcji zwraca niewykorzystany limit produkcji lub jego część ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

2. O zwrocie limitu produkcji lub jego części wytwórca zawiadamia na piśmie ministra właściwego do spraw rynków rolnych, dołączając do pisma kopie umów kontraktacyjnych zawartych między zwracającym limit produkcji lub jego część a producentem rolnym.
3. Zwrócone limity produkcji minister właściwy do spraw rynków rolnych dzieli między wytwórców. Przepisy art. 11 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 14.

1. Do produkcji biokomponentów, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą być wykorzystywane wyłącznie:
 - 1) surowce rolnicze:
 - a) zakontraktowane na podstawie wieloletniej umowy kontraktacji, zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
 - b) pochodzące z produkcji własnej;
 - 2) produkty uboczne i odpady pozyskane na podstawie wieloletniej umowy dostawy;
 - 3) spirytus surowy lub surowy olej rzepakowy, wytworzone z surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1 i 2, dostarczane do wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach wieloletniej umowy dostawy.
2. Na obszarach uznanych za dotknięte skutkami klęsk żywiołowych lub innych zdarzeń losowych, za zgodą organu przyznającego limit produkcji, dopuszcza się wytwarzanie biokomponentów, spirytusu surowego i surowego oleju rzepakowego z surowców innych, niż określone w ust. 1, wyłącznie wtedy, jeżeli z powodu klęsk żywiołowych lub innych zdarzeń losowych, zbiory, w ramach wieloletnich umów kontraktacji oraz dostawy w ramach wieloletnich umów dostawy, nie zapewnią wykonania określonego limitu, a Rada Ministrów nie obniży tego limitu.
3. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat, z tym że w terminie do dnia 15 września roku poprzedzającego rok zbioru mogą być renegotjowane w zależności od przewidywanej ilości i ceny surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów dostarczanych do produkcji biokomponentów.

Rozdział 4

Ceny minimalne, umowy kontraktacji i umowy dostawy

Art. 15.

1. Wprowadza się cenę minimalną surowców rolniczych, spirytusu surowego, bioetanolu, surowego oleju rzepakowego oraz estrów wyższych kwasów tłuszczowych, wytworzonych przez pierwszych przetwórców lub wytwórców z surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów dostarczonych w ramach wieloletnich umów kontraktacji lub dostawy.
2. Cenę minimalną surowców rolniczych i spirytusu surowego, bioetanolu, surowego oleju rzepakowego oraz estrów wyższych kwasów tłuszczowych ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.
3. Ustalenie ceny minimalnej surowców rolniczych pochodzących ze zbiorów w danym roku kalendarzowym i wyrobów wytwarzanych z tych zbiorów następuje do dnia 31 lipca roku poprzedzającego.
4. W przypadku wystąpienia klęsk żywiołowych lub innych zdarzeń losowych minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów może zmienić obowiązującą w danym roku cenę minimalną.
5. Ustalając cenę minimalną minister właściwy do spraw rynków rolnych uwzględni:
 - 1) sytuację rynkową w zakresie obrotu surowcami i wyrobami, o których mowa w ust. 1;
 - 2) wydatek spirytusu surowego, surowego oleju rzepakowego lub biokomponentów;
 - 3) średnie koszty wytwarzania i marżę przetwórczą;
 - 4) przychody pierwszego przetwórcy lub wytwórcy ze sprzedaży produktów ubocznych;
 - 5) opinie jednostek naukowo-badawczych i Komisji Porozumiewawczej.

Art. 16.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości surowców rolniczych, spirytusu surowego, surowego oleju rzepakowego przewidzianych do dostarczenia wytwórcy lub pierwszemu przetwórcy w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) określenie ceny za kwintal dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr spirytusu surowego lub surowego oleju rzepakowego;

- 3) określenie minimalnych wymagań co do jakości surowca rolniczego albo spirytusu surowego lub surowego oleju rzepakowego, uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo spirytus surowy lub surowy olej rzepakowy, nie dłuższy jednak niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;
- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące sposobu zmiany i rozwiązania umowy.

Art. 17.

1. Zbiorcze zestawienie zawartych umów pierwszy przetwórca przekazuje wytwórcy nie później niż do dnia 15 kwietnia roku poprzedzającego rok zbioru surowców rolniczych.
2. Zbiorcze zestawienie zawartych umów wytwórca przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych nie później niż do dnia 15 maja roku poprzedzającego rok zbioru surowców rolniczych.
3. Zbiorcze zestawienia, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać informację o ilości zawartych umów, powierzchni gruntów objętej kontraktacją oraz o wielkości zakontraktowanych dostaw surowców rolniczych.

Rozdział 5

Komisja Porozumiewawcza do Spraw Produkcji Biokomponentów

Art. 18.

1. Tworzy się Komisję Porozumiewawczą do Spraw Produkcji Biokomponentów, zwaną dalej "Komisją".
2. Komisja składa się z 15 członków, w tym z:
 - 1) 5 przedstawicieli producentów rolnych;
 - 2) 3 przedstawicieli wytwórców i pierwszych przetwórców;
 - 3) 3 przedstawicieli producentów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
 - 4) 2 przedstawicieli organizacji zrzeszających użytkowników pojazdów;
 - 5) 2 przedstawicieli organizacji zrzeszających producentów pojazdów
3. Członków Komisji, spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające producentów rolnych, pierwszych przetwórców, wytwórców, producentów

paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, użytkowników oraz producentów pojazdów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

4. Kadencja Komisji trwa 3 lata, licząc od dnia pierwszego posiedzenia Komisji.
5. Członek Komisji może zostać odwołany na wniosek organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę.
6. Pierwsze posiedzenie Komisji zwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych w terminie 14 dni od dnia powołania jej członków.
7. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, który określa w szczególności tryb powoływania i odwoływania członków Komisji, częstotliwość posiedzeń Komisji i sposób jej obsługi oraz tryb podejmowania przez nią uchwał.
8. Na pierwszym posiedzeniu Komisja wybiera ze swojego grona Prezydium Komisji. Prezydium Komisji jest pięcioosobowym organem Komisji. W skład Prezydium Komisji wchodzi przewodniczący, zastępca, sekretarz i dwóch członków, z których każdy reprezentuje jeden z podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3.
9. W przypadku gdy Komisja nie uchwali regulaminu w terminie 30 dni od dnia jej pierwszego posiedzenia, regulamin Komisji nadaje, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.
10. Koszty funkcjonowania Komisji są pokrywane ze składek wpłacanych przez organizacje lub podmioty, których przedstawiciele wchodzi w skład Komisji.
11. Organizacje i podmioty, o których mowa w ust. 2, opłacają składki kwartalne w jednakowej wysokości. Wysokość i sposób pobierania składek oraz ich rozliczania ustala Komisja w regulaminie, o którym mowa w ust. 7.
12. W przypadku nie uiszczenia składek, lub innych powodów uznanych za uzasadnione, przez grupę organizacji, których przedstawiciel wchodzi w skład Komisji, grupa ta może wystąpić do ministra właściwego do spraw rynków rolnych o odwołanie członka danej organizacji i powołanie na jego miejsce członka innej organizacji.

Art. 19.

Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie interesów producentów rolnych, pierwszych przetwórców i wytwórców, producentów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, użytkowników

i producentów pojazdów zajmujących się produkcją i obrotem surowcami rolnymi, biokomponentami, biopaliwami ciekłymi oraz paliwami ciekłymi, przed ministrem właściwym do spraw rynków rolnych lub innymi organami administracji rządowej oraz zgłaszanie propozycji i opiniowanie wysokości limitu krajowego;

- 2) analizowanie rynku krajowego w zakresie zapotrzebowania na biokomponenty;
- 3) wyrażanie opinii co do konieczności i zasad importu rzepaku energetycznego przeznaczonego do produkcji estru lub wnioskowanie do Rady Ministrów oraz do ministra właściwego do spraw rynków rolnych o zmianę w danym roku limitu krajowego i limitów produkcyjnych;
- 4) opiniowanie szczegółowych zasad współdziałania między producentami rolnymi a pierwszymi przetwórcami i wytwórcami przez:
 - a) zgłaszanie propozycji treści umów kontraktacyjnych,
 - b) opiniowanie ceny minimalnej surowców rolniczych, spirytusu surowego, spirytusu odwodnionego, surowego oleju rzepakowego i estru wyższych kwasów tłuszczowych,
 - c) prowadzenie rokowań między pierwszymi przetwórcami i wytwórcami a producentami rolnymi w sprawach spornych;
- 5) proponowanie i opiniowanie zasad współdziałania między pierwszymi przetwórcami a wytwórcami oraz wytwórcami a producentami paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
- 6) opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rynku biopaliw ciekłych, paliw ciekłych, oraz biokomponentów do ich produkcji;
- 7) opiniowanie podziału rocznych limitów produkcji pomiędzy wytwórców.

Rozdział 6

Wytwarzanie i obrót biopaliwami ciekłymi

Art. 20

1. Producenci paliw ciekłych i importerzy paliw ciekłych nabywają biokomponenty, wytworzone w ramach limitu krajowego, na podstawie umów zawartych z wytwórcami nie później niż w terminie 14 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art.12 ust.1.
2. Organizacje, instytucje i przedsiębiorcy, wykonujący prace podziemne lub prace na obszarach o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska, posiadający własne stacje

paliw są uprawnione do zakupu estrów, wytworzonych w ramach limitu krajowego, bezpośrednio od wytwórców, na podstawie umów zawartych z wytwórcami nie później niż w terminie 14 dni przed upływem terminu, o którym mowa w art.12, ust.1.

3. Minister właściwy ds. środowiska w terminie do 31 marca 2003 r. określi, w drodze rozporządzenia, obszary o szczególnym znaczeniu dla ochrony środowiska, o których mowa w art. 2 pkt 18.

Art. 21.

1. Producenci paliw ciekłych są obowiązani wprowadzać do obrotu biokomponenty, pochodzące z produkcji własnej lub zakupu od pierwszego przetwórcy lub wytwórcy na zasadach określonych w ust. 6 :
 - 1) jako paliwa ciekłe,
 - 2) jako samoistne paliwa silnikowe lub biopaliwa ciekłe.
2. Importerzy paliw ciekłych sprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliwa ciekłe, w tym na własny użytek, mają obowiązek komponować biopaliwa ciekłe lub paliwa ciekłe z udziałem biokomponentów pochodzących z produkcji własnej lub zakupu od pierwszego przetwórcy lub wytwórcy i wprowadzać je do obrotu na zasadach określonych w ust. 6 :
 - 1) jako paliwa ciekłe,
 - 2) jako samoistne paliwa silnikowe lub biopaliwa ciekłe.
3. Wykorzystanie bioetanolu jako biokomponentu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, bez względu na formę wprowadzanego związku, ustalane w ułamku masowym wyrażonym w procencie wynosi nie mniej niż:
 - 1) 3,5 % benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu - od dnia 1 lipca 2003 roku;
 - 2) 4,0 % benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu - od dnia 1 stycznia 2004 roku;
 - 3) 4,5 % benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu - od dnia 1 stycznia 2005 roku.
4. Od dnia 1 stycznia 2006 r. ustalany w ułamku masowym wyrażonym w procencie łączny udział biokomponentów powinien wynosić nie mniej niż 5 % ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.
5. Przepisów wydanych na podstawie ust. 6 oraz przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

6. Rada Ministrów określa, w terminie do dnia 30 kwietnia, w drodze rozporządzenia, na rok następny, w ułamku masowym wyrażonym w procencie wymagany udział poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu poszczególnych paliw ciekłych.
7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6, Rada Ministrów, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i przetwórcze, wymagania jakościowe dla paliw ciekłych, uwzględni w szczególności coroczny wzrost udziału poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.

Art. 22.

1. Do obrotu jako biokomponenty można wprowadzić:
 - 1) etery i estry spełniające wymagania jakościowe określone, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w art. 32;
 - 2) bioetanol spełniający wymagania określone w Polskiej Normie lub odpowiedniej normie równoważnej.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, jednostki certyfikujące, upoważnione do orzekania w sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze ich potencjał badawczy oraz kwalifikacje zatrudnionych pracowników.

Art. 23.

1. Do obrotu, bez oznakowania określającego procentową zawartość biokomponentów, można wprowadzać wyłącznie paliwa ciekłe.
2. Do obrotu można wprowadzać biopaliwa ciekłe, sprzedawane z dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiający identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.

Art. 24

1. Wytwórcy biokomponentów przekazują do 20 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie kwartalne, sporządzone na podstawie faktur

VAT, zawierające informacje dotyczące ilości biokomponentów wyprodukowanych i sprzedanych podmiotom, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2.

2. Podmioty, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 2, przekazują do 20 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sprawozdanie kwartalne, sporządzone na podstawie faktur VAT, zawierające informacje dotyczące ilości zakupionych biokomponentów, ilości wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych, paliw ciekłych oraz uzyskanej ceny zakupionych biokomponentów, a także informacje o podmiotach, które nabyły biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe.
3. Izby Celne w terminie do 30 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego, sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych paliw ciekłych oraz o podmiotach, które je sprowadziły.
4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.
5. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
 - 1) ilości podmiotów zajmujących się wytwarzaniem i obrotem biokomponentami, biopaliwami ciekłymi oraz paliwami ciekłymi;
 - 2) ilości i wartości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych.
6. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 5, wraz z wnioskami, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, gospodarki, rynków rolnych oraz środowiska.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 25

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) bez wymaganego zezwolenia wytwarza lub magazynuje biokomponenty;
 - 2) wytwarza lub wprowadza do obrotu na rynek krajowy biokomponenty w ilości większej niż określona w przyznanym limicie produkcji;
 - 3) nie zwrócił niewykorzystanego limitu, o którym mowa w art. 13 ust. 1, lub jego części;
 - 4) nie złożył w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2;
 - 5) wprowadza do obrotu:
 - a) paliwa ciekłe w proporcjach ogółem niezgodnych z wielkościami ustalonymi w przepisach, o których mowa w art. 21 ust. 6,
 - b) biokomponenty i biopaliwa nie odpowiadające wymaganiom określonym w art. 22 ust. 1.
2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:
- 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
 - 2) 25% wartości niewykorzystanego i niezwróconego limitu lub jego części - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3;
 - 3) do 3 000 zł za niezłożenie w terminie sprawozdania kwartalnego - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
 - 4) 50% wartości wprowadzonych do obrotu paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i biokomponentów w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5.
3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:
- 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z Ministrem Finansów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 i pkt 5 lit. b, na podstawie przekazywanych mu informacji;
 - 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, oraz na podstawie przekazywanej mu informacji.
4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 26

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

"1b. Zwalnia się z podatku akcyzowego biokomponenty przeznaczone do biopaliw ciekłych oraz do paliw ciekłych, wytwarzane w ramach limitu krajowego określonego na podstawie przepisów ustawy z dnia (Dz.U. Nr, poz. ...) o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji, wyprodukowane z surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, spełniające wymagania jakościowe określone w obowiązujących polskich lub równoważnych normach jakościowych.";

2) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) obniżyć stawkę akcyzy na biopaliwa ciekłe i paliwa ciekłe, zawierające biokomponenty wytworzone w ramach limitu krajowego, o którym mowa w ust. 1b, od których powstał obowiązek podatkowy, oraz określić warunki i zasady stosowania tych obniżek.";

3) w ust. 4 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

"5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska oraz bezpieczeństwo energetyczne kraju.".

Art. 27

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35b:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

"3) produkcja oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.",

b) w ust. 2 w pkt 1 i 2 po wyrazach "w ust. 1 pkt 1" dodaje się wyrazy "i 3";

2) w art. 35h w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) szczegółowe zasady wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie określonym w art. 35b ust. 1 pkt 2 i 3,".

Art. 28

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 225 i Nr 79, poz. 484, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i poz. 550 i Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452 i Nr 125, poz. 1367, Nr 129, poz. 1438 oraz z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197) w art. 3 w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

"9b) przedsięwzięć związanych z produkcją i przetwarzaniem surowców rolniczych na spirytus surowy lub surowy olej rzepakowy przeznaczone do wytwarzania biokomponentów do produkcji biopaliw ciekłych i paliw ciekłych,".

Art. 29

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

“1) wytwarzania paliw i energii, w szczególności wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych metodą komponowania, z wyłączeniem wytwarzania paliw stałych, wytwarzania energii elektrycznej w źródłach o mocy poniżej 5 MW, wytwarzania paliw gazowych z gazu płynnego, wytwarzania ciepła w źródłach o łącznej mocy poniżej 1 MW,”.

Art. 30

W ustawie z dnia 04 grudnia 2002 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz. 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

“Art. 1 Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości:

1) benzyn silnikowych stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz samochodowe olejów napędowych stosowanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, oraz lekkich olejów opałowych;

2) estrów i bioetanolu, stanowiących samoistne paliwa silnikowe i opałowe, zwanych dalej paliwami ciekłymi, przeznaczonych do stosowania w pojazdach lub dla celów grzewczych, w celu ograniczenia negatywnych skutków oddziaływania tych paliw na zdrowie i środowisko.”;

2) w art.3 skreśla się pkt 3.

Art. 31

1. Rada Ministrów ustali na 2003 r. w ułamku masowym wyrażonym w procencie, wymagany udział poszczególnych biokomponentów w ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu poszczególnych paliw ciekłych, w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.
2. Rada Ministrów uwzględniając zapotrzebowanie krajowego rynku na paliwa ciekłe, możliwości surowcowe, techniczne oraz zdolności produkcyjne, ustali limit krajowy na 2003 r.:
 - 1) dla producentów bioetanolu - w terminie do 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
 - 2) dla producentów estrów - w terminie do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.
3. Wnioski o przyznanie zezwoleń i limitów produkcji na 2003 r. składają:

- 1) wytwórcy bioetanolu - w terminie do 1 miesiąca od dnia ogłoszenia ustawy;
- 2) wytwórcy estrów - w terminie do 2 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.
4. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, z zastrzeżeniem ust.1.
5. Przyznanie limitu produkcji w 2003 r. następuje:
 - 1) na produkcję bioetanolu - w terminie do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
 - 2) na produkcję estrów - w terminie do 4 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.
6. Przy przyznawaniu limitów produkcji, o których mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w art. 11 ust. 3 i 5 oraz w art. 12 ust. 2.
7. Surowce rolnicze do produkcji spirytusu surowego, surowego oleju rzepakowego lub biokomponentów wytwarzanych w ramach limitów przyznanych na 2003 r. pierwsi przetwórcy i wytwórcy mogą nabywać na podstawie innych umów niż umowy kontraktacji.
8. Rada Ministrów ustali, w terminie do dnia 30 listopada 2003 r., limit krajowy produkcji estrów na 2004 r, uwzględniając zapotrzebowanie krajowego rynku na paliwa ciekłe, możliwości surowcowe i techniczne oraz zdolności produkcyjne.
9. Ustalenie ceny minimalnej surowców rolniczych, spirytusu surowego, spirytusu odwodnionego, surowego oleju rzepakowego i estru wyższych kwasów tłuszczowych, nabywanych z produkcji 2003 r. nastąpi :
 - 1) dla surowców do produkcji bioetanolu - w terminie do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy;
 - 2) dla surowców do produkcji estrów - w terminie do 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Art. 32

Zezwolenia na odwadnianie spirytusu wydane na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej oraz ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie spirytusu, wyrobie i rozlewie wyrobów spirytusowych oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1362) stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zezwoleniami na wytwarzanie biokomponentów, jeżeli odwadniany spirytus stanowi biokomponent.

Art. 33

Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie do 31 marca 2003 r. określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biokomponentów, biorąc pod uwagę powszechnie stosowane standardy w Unii Europejskiej.

Art. 34

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Projekt ustawy o stosowaniu biokomponentów w paliwach ciekłych i biopaliw ciekłych ma trzy zasadnicze cele:

- tworzenie nowych miejsc pracy w obszarze rolnictwa i w jego otoczeniu,
- poprawę dochodów rolników oraz poszerzanie rynków zbytu na produkty rolnicze nieżywnościowe,
- ochronę środowiska naturalnego.

W projekcie przedstawiono zakładany rozwój biopaliw ciekłych w Polsce do 2010 r., oparty na realnych uwarunkowaniach przyrodniczych, gospodarczych i społecznych Polski, zgodny z celami krajowej polityki zagranicznej, uwzględniający podpisane przez Polskę konwencje i umowy międzynarodowe w zakresie wymiany handlowej i ochrony środowiska, zapewniający osiągnięcie makroekonomicznych korzyści dla kraju w zakresie objętym programem.

Projekt zakłada, że wykorzystanie bioetanolu jako biokomponentu paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, bez względu na formę wprowadzanego związku, ustalane w ułamku masowym wyrażonym w procencie ma wynosić nie mniej niż:

- 3,5% benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu od dnia 1 lipca 2003 r.;
- 4,0% benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu od dnia 1 stycznia 2004 r.;
- 4,5% benzyn silnikowych wprowadzanych do obrotu od dnia 1 stycznia 2005 r.

Od dnia 1 stycznia 2006 r. ustalany w ułamku masowym wyrażonym w procencie łączny udział biokomponentów powinien wynosić nie mniej niż 5% ogólnej ilości wprowadzanych do obrotu paliw ciekłych.

Wprowadzenie stopniowego, rosnącego wykorzystania bioetanolu do paliw benzynowych, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom producentów i dystrybutorów paliw ciekłych. Powinno to umożliwić przystosowanie systemu sterowania procesem komponowania benzyn z udziałem alkoholu oraz systemu jakościowo-ilościowej kontroli tego paliwa. Ponadto stopniowe wprowadzanie bioetanolu do produkowanych benzyn powinno wpłynąć na zmniejszenie obaw użytkowników pojazdów samochodowych i producentów silników. Należy zauważyć, że problem ten podnoszony przez producentów i dystrybutorów paliw wynika z przesłanek organizacyjnych, a nie merytorycznych.

Do obrotu będzie można wprowadzać biopaliwa ciekłe, sprzedawane z dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych

do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiającą identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.

Wprowadzenie w życie ustawy spowoduje istotne skutki społeczne i ekonomiczne. Część korzyści związanych z uruchomieniem produkcji i wykorzystaniem estru nie ma charakteru rynkowego w sposób bezpośredni. W szczególności jest to:

- zmniejszenie obciążenia środowiska przez mniejszą emisję zanieczyszczeń środowiska z transportu, głównie mniejszą emisję gazów cieplarnianych,
- poprawa bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz zrównoważenie gospodarki zasobami energetycznymi przez zwiększenie udziału paliwa odnawialnego pochodzenia roślinnego, z równoczesnym zmniejszeniem obciążenia bilansu w handlu zagranicznym,
- powstanie nowych miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia na obszarach wiejskich,
- zagospodarowanie ziem odłogowanych,
- wprowadzenie do gospodarki impulsu przyspieszającego rozwój.

Występowanie takich korzyści uzasadnia stworzenie preferencyjnych warunków rozwoju tej technologii w Polsce w celu stworzenia warunków opłacalności ekonomicznej dla producentów rzepaku, oleju i estru rzepakowego. Z przeprowadzonych symulacji wynika, że opłacalność taką może zapewnić zwolnienie biokomponentów (tu: estru) z podatku akcyzowego w części odpowiadającej udziałowi estru w paliwie. Jest to główny instrument ekonomiczny proponowany w programie dla stymulacji produkcji biokomponentów. Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz preferencyjne warunki kredytowania inwestycji spowodują obciążenie budżetu w wysokości 55 mln zł w pierwszym roku i 1048 mln zł w roku osiągnięcia produkcji na poziomie 800 tys. ton estru metylowego na rynek krajowy. Jest to koszt dla budżetu poniesiony w celu osiągnięcia korzyści, które w skali ogólnogospodarczej (kompleks rolny, przetwórstwo i sektory zaopatrzeniowe) oceniono (również dla pierwszego i docelowego roku) odpowiednio na :

- 133 i 987 mln zł korzyści z tytułu wpływów z podatku VAT,
- 8 i 54 mln zł korzyści z tytułu wpływów z podatku dochodowego (ok. 50% z PDOP i 50% z PDOF),
- 20 i 146 mln zł korzyści ze zmniejszenia wydatków na zasiłki dla bezrobotnych,
- 52 mln zł rocznie korzyści z tytułu zlikwidowania dopłat do eksportu (wg stanu z 2001r.),
- 9 i 67 mln zł korzyści ze zwiększenia wpłat z tytułu podatków lokalnych.

Dodatkowo oczekuje się korzyści w wyniku działania efektu mnożnikowego w gospodarce. Łącznie, docelowy wzrost PKB z tytułu realizacji programu szacuje się na 0,5 mld zł rocznie. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 7 kwietnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o organizacji rynku
biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji z prawem Unii
Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiot projektu ustawy został określony w art. 1 i ogólnie rzecz ujmując odnosi się do zasad organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji. Art. 2 projektu zawiera słowniczek pojęć używanych w ustawie.

2. Stan prawa wspólnotowego materii objętej projektem ustawy

Przedmiot projektu ustawy jest w części regulowany przepisami Prawa Unii Europejskiej. Do podstawowych uregulowań mających zastosowanie przy ocenie projektu należy wymienić:

- a) Traktat o utworzeniu Wspólnoty Europejskiej (dalej: TWE) – w szczególności art. 12 stanowiący o zakazie jakiegokolwiek formy dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz art. 28 stanowiący o zakazie stosowania między państwami członkowskimi ograniczeń ilościowych w imporcie oraz wszelkich środków o skutku równoważnym.

- b) Dyrektywę Rady 92/81/EWG w sprawie ujednoczenia struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych.
- c) Decyzję Rady 2001/224/WE w sprawie obniżonych stawek podatku akcyzowego oraz odstępstw od stosowania tego podatku w przypadku niektórych olejów mineralnych używanych dla szczególnych celów.

Ponadto należy wspomnieć o projekcie dyrektywy w sprawie promocji użytkowania biopaliw w sektorze transportu (COM/2001/0547 final, COD 2001/0265). Ponieważ dyrektywa ta nie została jeszcze przyjęta, jej projekt nie stanowi podstawy do oceny zgodności projektu z opracowywaną dopiero propozycją dyrektywy.

3. Układ Europejski

Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Wspólnotami i ich państwami członkowskimi z drugiej strony dotyczy materii projektu. Należy wspomnieć o ogólnym zobowiązaniu strony polskiej do dostosowywania przepisów prawa polskiego do prawa wspólnotowego - art. 68 Układu, a także o art. 69 Układu, który wśród zadań priorytetowych w zakresie dostosowania prawa wymienia m. in. podatki pośrednie i środowisko naturalne.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego

Projekt ustawy został sformułowany w sposób, który może prowadzić do rozbieżnych interpretacji. Tym niemniej w świetle obowiązującego prawa wspólnotowego można stwierdzić, że zawiera on kilka postanowień, które uznać można za budzące zastrzeżenia z punktu widzenia ich zgodności z prawem Unii Europejskiej. Są to następujące zagadnienia:

- a) Art. 2 pkt 2 projektu – zgodnie z projektem za rzepak energetyczny uznaje się nasiona odmian rzepaku lub rzepiku wpisane do „Centralnego Rejestru Odmian”. W prawie polskim brak jest takiego rejestru wobec czego odniesienie się w opinii do tej konkretnej propozycji nie jest możliwe. Należy jednak zwrócić uwagę, że ewentualne ograniczenie pojęcia rzepak energetyczny wyłącznie do odmian wpisanych do polskiego rejestru odmian powodowałoby powstanie sytuacji, w której odmiany wpisane do rejestrów w innych państwach członkowskich nie byłyby dopuszczone do stosowania. Taka sytuacja doprowadziłaby do powstania sprzeczności tego przepisu z art. 12 w zw. z art. 28 TWE wprowadzając dyskryminacje

wobec odmian dopuszczonych do obrotu w innych państwach członkowskich UE. Wprowadzenie do obrotu na terytorium jednego państwa członkowskiego powoduje powstanie sytuacji, w której nie można żądać spełnienia dodatkowych warunków w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego (potwierdzenie tego znajduje się w licznych orzeczeniach ETS np. sprawa 120/78: Rewe – Zentral AG vs. Bundesmonopolverwaltung Fur Branntwein [„Cassis de Dijon’’]).

- b) Art. 15 projektu – w artykule tym wprowadza się obowiązek stosowania cen minimalnych na surowce rolnicze, spirytus surowy, bioetanol, surowy olej rzepakowy oraz estry wyższych kwasów tłuszczowych wytworzonych przez pierwszych przetwórców lub wytwórców z surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów dostarczonych w ramach wieloletnich umów kontraktacji lub dostawy. Przepis ten jest sformułowany niejasno. Tym niemniej w odniesieniu do zasady wprowadzenia ceny minimalnej należy podnieść, że zgodnie z orzeczeniem ETS w sprawie 82/77 Openbaar Ministerie vs. Van Tiggele wprowadzenie cen minimalnych jako takich nie jest zakazane. Jednakże w sytuacji gdy prowadzi to do negatywnego wpływu na sytuację produktów importowanych (np. poprzez nadmierne windowanie cen produktów importowanych, których cena mogłaby być niższa od ceny produktów polskich) będzie to działanie niezgodne z art. 28 TWE. Będzie to działanie o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych. Ocena będzie zależała od konkretnej sytuacji po wprowadzeniu w życie przepisów i ich oddziaływaniu na rynek.
- c) Art. 20 projektu – ust. 1 tego artykułu jest sformułowany niejasno. Istnieją dwie możliwości interpretacji tego przepisu. Pierwsza mówiąca o zasadach nabywania biokomponentów wytworzonych w ramach limitu krajowego, i druga mówiąca o tym, że producenci paliw ciekłych i importerzy paliw ciekłych mogą nabywać biokomponenty wyłącznie w ramach limitu krajowego. W przypadku gdyby właściwa była druga z przedstawionych możliwości wówczas przepis ten byłby sprzeczny z art. 12 w zw z art. 28 TWE – jako ograniczenie kraju pochodzenia biokomponentów wyłącznie do Polski. Ponadto w takim przypadku importerzy paliw ciekłych nie mogliby importować paliw z odpowiednią domieszką biokomponentów dodaną poza granicami Polski, a zatem spełniających wymogi odnośnie ilości biokomponentów w importowanym paliwie (sprzeczność z art. 28 TWE).

- d) Art. 21 ust. 1 i 2 – uwaga podobna jak w pkt d) opinii. W przypadku gdyby uznać, że przepisy te wprowadzają zasadę wyłącznego zakupu od pierwszego przetwórcy lub wytwórcy (tzn. jedynie w ramach limitu) to wówczas należy uznać je za sprzeczne z art. 12 TWE.
- e) Art. 26 – wprowadzenie zwolnienia z akcyzy dla biokomponentów. Zgodnie z przepisem zawartym w Załączniku XII do Traktatu akcesyjnego Polska może utrzymać obniżone stawki podatku akcyzowego na benzynę wyprodukowaną z odwodnionym alkoholem, olej napędowy o niskiej zawartości siarki oraz zawierający eter etylobutyłowy przez okres jednego roku od dnia przystąpienia. Po tym czasie Polska powinna wystąpić o wydanie decyzji zgodnie z procedurą określoną w art. 8 ust. 4 Dyrektywy 92/81/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (uzupełnienie decyzji Rady 2001/224/WE).

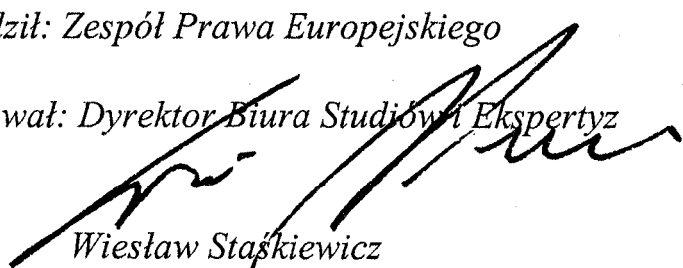
5. Konkluzje

Projekt ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz biokomponentów do ich produkcji jest w części objęty prawem Unii Europejskiej. Ze względu na niejasność sformułowań użytych w projekcie niejednoznaczny jest zakres przedmiotowy poszczególnych przepisów. Zastrzeżenia dotyczące ewentualnych niezgodności z prawem UE zostały przedstawione w punkcie 4 opinii i dotyczą one art. 2 pkt 2 projektu, art. 15 projektu, art. 20 projektu oraz art. 21 ust. 1 i 2 projektu. Prace legislacyjne nad projektem powinny zmierzać m.in. do eliminacji niejasności interpretacyjnych poszczególnych przepisów projektu ustawy co może przyczynić się do eliminacji zastrzeżeń zgłoszonych w opinii.

Ponadto z chwilą przyjęcia dyrektywy w sprawie promocji użytkowania biopaliw w sektorze transportu ustawa będzie musiała zostać dostosowana do jej postanowień.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz

Wiesław Stańkiewicz

Deskryptory Bazy REX: Unia Europejska, paliwa, rolnictwo

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 7 kwietnia 2003 r.

Cena 1,38 zł + 22% VAT

